

නාථ දේව සංකල්පය : ප්‍රභවය හා විකාශය පිළිබඳ සමාජ, ඓතිහාසික විවරණයක්

තල්වත්ත, ටී. පී. ජී.

මානවශාස්ත්‍ර අධ්‍යයනාංශය, ශ්‍රී ලංකා රජරට විශ්වවිද්‍යාලය.

ajiththalwatte@gmail.com

පර්යේෂණය නාථ දේව සංකල්පය ප්‍රභවය හා විකාශය පිළිබඳ සමාජ, ඓතිහාසික විවරණයක් යන මාතෘකාව මත සිදුකෙරෙන අධ්‍යයනයක් වශයෙන් සඳහන් කළ හැකි ය. ක්‍රි.පූ 3 වන සියවසේ සිදු වූ මහින්දාගමනයත් සමඟ දේව සංස්කෘතිය ථේරවාදී මුද්‍රණම මත පෝෂණය වූ බව පෙනේ. නමුත් පසුකාලීන ව මෙරට මහායාන භාෂ්‍යාත්මක සම්ප්‍රදාය බෝධිසත්ව ඇදහීම පිළිබඳ අදහස් ද ප්‍රචලිත වේ. එම අදහස් හා සම්මිශ්‍ර ව අවලෝකිතේශ්වර වන්දනය ද සමාජයෙහි ප්‍රතිපත්තියට පත්විය.

ක්‍රි.පූ 8-9 සියවස්වල අගයතිරි තුළ සංඝ පිළිබඳ විවෘත මතය වඩා ප්‍රකටවී යාමත්, මහා විහාර ස්ථාපයෙන් වෙන් වී ඉතිරි රාජ්‍ය ආගම ක්‍රමයෙන් ලිහිල්වී යාමත් සිදුවූ පෙනේ. එ සමඟ ම මහායානික අදහස් වඩාත් ප්‍රචලනයට පත් වේ. මෙරට අවලෝකිතේශ්වර හා නාථ ඇදහීමේ විශේෂ ලක්ෂණය වූයේ එය සංඝ සමාජය නොව ගිහි සමාජය තුළ පනවූයේ වීමයි. ප්‍රධාන වර්ධනය වෙමින් පැවති අවලෝකිතේශ්වර භක්තිය විවිධ මට්ටම්වල ගිහි ජීවිත වඩා විවෘත අදහස් තිබූ හිසඉන් ධරණය ඇතුළු ප්‍රාචීන සමාජයක් කෙරෙහි විෂය වන්නට විය. ක්‍රි.ව. 7-8 සියවස්වල ආගමික සංස්කෘතිය මගින් අවලෝකිතේශ්වර පිළිගැනෙන අවස්ථාවේ පටන් මෑත යුගයේ දී නාථ දේවත් වශයෙන් පිළිගැනීම ද ඉතා වැදගත් අවස්ථාවකි. අසතිරි විහාර ලිපියේ මෙම දෙවියන් ලෝකේශ්වරනාථ නම්ව දැක්වෙයි. පසු කලක මුල් කොටස අභාවයට ගොස් නාථ යන නම පමණක් ඉතිරි වේ. නාථ යන සංකල්පයේ අදහස පෙන්වීමට, ආරක්ෂාව හෝ ස්වාමිත්වභවයේ යනුවෙනි. අනාගතයේ මුද්‍රණ මෙහෙයුම් බෝධිසත්වයන් මෙම නාථ නමින් හැඳින් වූ බව පෙනේ.

නාථ දේව සංකල්පය ප්‍රභවය හා විකාශනය පිළිබඳ සමාජ, ඓතිහාසික විවරණයක් යන පර්යේෂණයේ අරමුණ වන්නේ නාථ දේව සංකල්පයේ ප්‍රභවය හඳුනාගෙන එහි සමාජ හා ඓතිහාසික වැදගත්කම ගවේෂණය කිරීමයි. 7-8 සියවස්වල දී මෙරට ප්‍රචලිත වූ අවලෝකිතේශ්වර නාථ ඇදහීම නාථ දේවත් වූ බවට පත්වූයේ කෙසේ ද යන්න හඳුනාගෙන මහනුවර යුගයේ දී නාථ දේවත් හා සබැඳි සමාජ විද්‍යාත්මක පරිසරය අධ්‍යයනය කිරීමට අපේ මින ය. ප්‍රධාන වශයෙන් මහනුවර පිහිටි මහනුවර නාථ දේවලයේ පූජා වාර්තා කෙරෙහි විශේෂ අවධානයක් යොමු කිරීමට අපේ මින ය.

මෙම අධ්‍යයනයේ පර්යේෂණ මූලධර්මය ද ඉතා වැදගත් වේ. ප්‍රාථමික මූලාශ්‍ර සහ ද්විතීයික මූලාශ්‍ර කෙරෙහි විශේෂ අවධානය යොමු කර පනඉතිරි හා කෙමතු අධ්‍යයනය ද භාවිත කිරීමට තීරණය විය.

ප්‍රධාන වශයෙන් මෙම දේව සංකල්පය හා සමාජ ඓතිහාසික වැදගත්කම පිළිබඳ සිදුකර ඇති අධ්‍යයනයන් එතරම් ප්‍රමාණවත් නොවන බව පෙනේ. සෙනරත් පරණවිතාන සහ සේන කලිගර්ඞි හෝල්ට් යන අය පර්යේෂණ සිදුකර ඇත්තේ වෙනත් කෙටි කාලයක් ය දේව වන්දනය විවිධ වෙනස්කම්වලට ලක්වන නුතනයෙහි නාථ දේවදත් වන්දනය පනවූයේ මුද්‍රණම තුළ අදහස් වූයේ නොවේ. සංකල්පීය වශයෙන් උක්ත දේවත් මුද්‍රණයෙන් සමාන කර දැක්වීම පනඉතිරිය මඟින් ගැඹුරින් විමසීමට ඉක්කල යුතු ය. අනෙක් අතට පනඉතිරිය දේව වන්දනයෙහි එන නාථ දේවත් පිළිබඳ වන්දනය වෙනස්වී පෙනෙන්නේ ඇති ද යන්න විමසීමත් වැදගත් වේ. දෙවනුව ලාංකීය දේව වන්දනයට මහායානික බලපෑම මගින් සිහිපත් කෙරෙන එක්තරා කේතයක් ලෙස නාථ දේවත්ගේ ප්‍රතිරූපය කැපී පෙනේ.

